

เทศนาอรรถาธิบาย

พระธรรม อพยพ

เรื่อง

“การรื้อฟื้นสู่การเป็นประชากรของพระเจ้า”

อพยพ34:1-27

เทศนาครั้งที่ / ... / ... ณ

เทศนาครั้งที่ / ... / ... ณ

เทศนาครั้งที่ / ... / ... ณ

โครงสร้างคำเทศนาพระธรรมอพยพ 34:1-27

เรื่อง “การรื้อฟื้นสู่การเป็นประชากรของพระเจ้า”

1. ยอมรับความจริงของพระเจ้า (1-5)
2. ตระหนักว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ใด(6-9)
3. ยอมรับคุณค่าที่แท้จริง(10-25)
4. กลับมาสู่การผูกพันตัวกับพระองค์ (18-26)

****ผู้เทศนาควรอธิบายเพิ่มในข้อที่ 2 และเพิ่มตัวอย่างในแต่ละหัวข้อตาม
เห็นสมควรนะคะ ขอพระเจ้าทรงเจิมผู้เทศนาทุกท่านค่ะ”**

อพยพ34:1-27

1 พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า “จงสกัดศิลาอีกสองแผ่นเหมือนเดิม แล้วเราจะจารึกคำเหมือนในแผ่นเก่าที่เจ้าทำแตกนั้นให้ **2** จงเตรียมให้พร้อมเวลาเช้าแล้วจงขึ้นมาบนภูเขาซีนายแต่เช้าจงคอยเฝ้าเราบนยอดภูเขานั้น **3** อย่าให้ผู้ใดขึ้นมาด้วยและอย่าให้มีผู้ใดมาอยู่ที่ภูเขาอย่าให้ฝูงแพะแกะฝูงโคกินหญ้าอยู่หน้าภูเขานี้เลย” **4** ฝ่ายโมเสสจึงสกัดศิลาสองแผ่นเหมือนสองแผ่นแรกแล้วท่านก็ตื่นแต่เช้าขึ้นไปบนภูเขาซีนายตามรับสั่งของพระเจ้าถือศิลาไปสองแผ่น **5** ฝ่ายพระเจ้าเสด็จลงมาในเมฆและโมเสสยืนอยู่กับพระองค์ที่นั่นและออกพระนามพระเจ้า **6** พระเจ้าเสด็จผ่านไปข้างหน้าท่านตรัสว่า “พระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ พระเจ้าผู้ทรงพระกรุณาทรงกอบปรีย์ด้วยพระคุณทรงกริ้วซ้ำและบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคงและความสัตย์จริง **7** ผู้ทรงสำแดงความรักมั่นคงต่อมนุษย์กระทั่งพันชั่วอายุผู้ทรงโปรดยกโทษการล่วงละเมิดการทรยศและบาปของเขาเสียแต่จะทรงถือว่าไม่มีโทษก็หามิได้และให้โทษบิดาทกทอดไปถึงลูกหลานสามชั่วสี่ชั่วอายุคน” **8** ฝ่ายโมเสสจึงรีบกราบลงที่พื้นดินนมัสการ **9**

แล้วทูลว่า “ข้าแต่พระเจ้าถ้าแม่ข้าพระองค์ได้รับความโปรดปรานจากพระองค์แม้ว่าชนชาตินั้นหัวแข็ง ก็ขอพระองค์โปรดเสด็จไปท่ามกลางพวกข้าพระองค์และขอทรงโปรดยกโทษและบาปของพวกข้าพระองค์และโปรดรับพวกข้าพระองค์เป็นมรดกของพระองค์ด้วย” **10** ฝ่ายพระองค์ตรัสว่า “ดูเถิดเราจะทำพันธสัญญาไว้เราจะทำการอัศจรรย์ต่อหน้าชนชาติของเจ้าซึ่งไม่มีผู้ใดกระทำในประชาชาติใดทั่วพิภพและประชาชนทั้งปวงซึ่งเจ้าอยู่ท่ามกลางเขานั้นจะเห็นกิจการของพระเจ้าเพราะการซึ่งเราจะทำต่อเจ้านั้นจะเป็นสิ่งที่น่ากลัวยิ่งนัก

11 “จงถือตามคำซึ่งเราบัญชาเจ้าในวันนี้ดูเถิดเราจะไล่คนอาโมไรต์คนคานาอันคนฮิตไทต์คนเปอร์สซีคนฮีไวต์และคนเยบรูสไปให้พ้นหน้าเจ้า **12** จงระวังตัวให้ดีอย่ากระทำพันธสัญญากับชาวเมืองซึ่งเจ้าจะไปถึงนั้นเกรงว่าจะป่วนร้างตัวพวกเจ้า **13** แต่เจ้าทั้งหลายจงทำลายแท่นบูชาและทูปเสาอันศักดิ์สิทธิ์ของเขาให้แหลกละเอียดและโค่นบรรดาอาเซริมของเขาเสีย **14** (เจ้าอย่านมัสการพระอื่นเลยเพราะพระเจ้าผู้ทรงพระนามว่าหวงแหนเป็นพระเจ้าผู้ทรงหวงแหน) **15** เกรงว่าเจ้าจะทำพันธสัญญากับชาวเมืองนั้นและเมื่อเขาเล่นชู้กับพระของ

เขาและถวายเป็นบูชาแก่รูปเคารพนั้นเขาจะเชิญพวกเจ้าไป
 ร่วมด้วยและพวกเจ้าจะไปกินของที่เขากินบูชานั้น **16** เกรง
 ว่าเจ้าจะรับบุตรหญิงของเขามาเป็นภรรยาบุตรชายของเจ้าและ
 บุตรหญิงของเขานั้นจะไปเล่นชู้กับพระของเขาและชักชวนให้
 บุตรชายของเจ้าไปเล่นชู้กับพระนั้นด้วย

17 “เจ้าอย่าหลอรูปพระไว้สำหรับตัวเองเลย

18 “เจ้าทั้งหลายจงถือเทศกาลกินขนมปังไร้เชื้อจงกินขนมปัง
 ไร้เชื้อให้ครบเจ็ดวันตามกำหนดในเดือนอาบีบตามที่เราระบัพัญชา
 เจ้าเพราะเจ้าออกจากอียิปต์ในเดือนอาบีบ **19** ทุกสิ่งซึ่งออก
 จากครรภ์ครั้งแรกเป็นของเราคือสัตว์ตัวผู้ทั้งหมดของเจ้าลูก
 หัวปีของโคและของแกะ **20** ส่วนลูกลาหัวปีนั้นเจ้าจงนำลูกแกะ
 มาไถไว้ถ้าแม่เจ้ามิได้ไถก็จงหักคอมันเสียบุตรหัวปีทั้งหลาย
 ของพวกเจ้านั้นจะต้องไถไว้ด้วยอย่าให้ผู้ใดมาเฝ้าเรามีมือเปล่า
 เลย

21 “เจ้าจงทำการงานในกำหนดหกวันแต่วันที่เจ็ดจงพักแม้ว่า
 ในฤดูไถนาและฤดูเกี่ยวข้าวก็จงพัก **22** จงถือเทศกาลสัปดาห์
 คือเทศกาลเลี้ยงฉลองผลต้นฤดูเกี่ยวข้าวสาลีและถือเทศกาล
 เลี้ยงฉลองการเก็บผลิตผลในปลายปี **23** บรรดาผู้ชายทั้งหลาย

ของพวกเจ้าต้องมาประชุมกันต่อพระพักตร์พระเจ้าแห่ง
อิสราเอลปีละสามครั้ง **24** เพราะเราจะขับไล่ชนชาติทั้งหลาย
ออกไปให้พ้นหน้าพวกเจ้าและจะขยายเขตแดนเมืองของเจ้าให้
กว้างออกไปเมื่อพวกเจ้าจะขึ้นไปเฝ้าพระเจ้าของเจ้าปีละสาม
ครั้งนั้นจะไม่มีใครอยากได้แผ่นดินของเจ้าเลย

25 “อย่าถวายเป็นบูชาพร้อมกับขนมปังมีเชื้อและเครื่องบูชา
อันเกี่ยวกับเทศกาลเลี้ยงปีสภานั้นอย่าให้เหลือไว้จนถึง
วันรุ่งขึ้น **26** จงคัดพืชผลแรกจากผลรุ่นแรกในไร่นามาถวายใน
พระนิเวศพระเจ้าของเจ้าอย่าต้มเนื้อลูกแพะด้วยน้ำนมแม่ของ
มันเลย” **27** พระเจ้าตรัสกับโมเสสอีกว่า “คำเหล่านี้จงเขียนไว้
เพราะเราทำพันธสัญญาไว้กับเจ้าและพวกอิสราเอลตาม
ข้อความเหล่านี้แล้ว” **28** ฝ่ายโมเสสเฝ้าพระเจ้าอยู่ที่นั่นสี่สิบวัน
สี่สิบคืนมิได้รับประทานอาหารหรือน้ำเลยและท่านจารึกคำ
พันธสัญญาไว้ที่แผ่นศิลาคือพระบัญญัติสิบประการ

คำนำ

- เราเคยได้ยินว่า การเป็นแชมป์โลกเป็นเรื่องที่ทำหายมาก
การรักษาแชมป์ไว้มิใช่ทำหายกว่า แต่พี่น้องทราบไหมครับว่า
อะไรที่ทำหายมากที่สุด
- การทวงบัลลังก์คืน เพื่อจะกลับมาสู่การเป็นแชมป์โลกอีกครั้ง
หนึ่ง นี่คือสิ่งที่ทำหายมากที่สุด
- โรเจอร์ เฟเดอเรอร์ นักเทนนิส ผู้เดินผ่านก้าวแห่งความทำ
หายมาก ด้วยการขึ้นครองแชมป์นักเทนนิสอันดับหนึ่งของ
โลกได้ในวันที่ 2 กพ. 2004 ที่มากกว่านั้น นายโรเจอร์ท่านนี้
ยังก้าวข้ามความทำหายที่มากกว่านั้น ด้วยการรักษา
ตำแหน่งแชมป์นักเทนนิสโลกไว้ได้ยาวนานที่สุดใน
ประวัติศาสตร์กีฬาเทนนิส นับเป็นระยะเวลา 237 สัปดาห์
ติดต่อกัน (4 ปีกว่า)
- เขาได้สูญเสียตำแหน่งแชมป์ให้กับราฟาเอล นาดาล ในวันที่
17 สิงหาคม 2008
- มีนักกีฬาจำนวนมากมาถึงจุดนี้ แต่โรเจอร์เฟเดอเรอร์ไปได้
ไกลกว่านั้น ท่านเป็นคนหนึ่งที่ก้าวข้ามความทำหายมาก

ที่สุด ด้วยการทวงชิงบัลลังค์คืนจากราฟาเอล นาดาล ในเดือน กค. 2009 กลับมาเป็นของเขาอีกครั้งหนึ่ง

- พระวณะในเช้าวันนี้ ไม่เกี่ยวอะไรกับการตีเทนนิส แต่เกี่ยวกับการก้าวข้ามความท้าทายในชีวิตของเรา
- การก้าวจากความไม่รู้ มาสู่การยอมรับความจริงในพระเจ้า เป็นสิ่งที่ท้าทายมาก การรักษาความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า เป็นสิ่งที่ท้าทายมากกว่า แต่สิ่งที่ท้าทายมากที่สุดคือการกลับมาหรือฟื้นฟูความสัมพันธ์กับพระเจ้า
- ถ้าเลือกได้ไม่มีใครอยากเสียแชมป์ ถ้าเลือกได้ไม่มีใครอยากจะไม่ไกลจากพระเจ้า แต่ไม่มีอะไรใหม่ภายใต้ฟ้านี้ และทุกความท้าทายรอเราอยู่
- แม้แต่โมเสส เอลียาห์ ดาวิด ผู้ที่ทำอัศจรรย์ ผู้ที่พระเจ้าทรงนับว่าท่านเป็นสหาย ก็ยังเคยต้องพบกับความท้าทายนี้มาแล้วทุกคน
- พระวณะตอนนี้ มีมาถึงเราครับ เพื่อเมื่อวันหนึ่งที่เราห่างไปไม่ว่าจะเกิดขึ้นด้วยเหตุใดก็ตาม เมื่อถึงเวลานั้น ความท้าทายที่สุดรอคุณอยู่ นั่นคือ การกลับมาเพื่อหรือฟื้นฟูความสัมพันธ์กับพระเจ้า

- อิศราเอล ชนชาติที่พระเจ้าได้ทรงปลดปล่อยเขา และเรียกเขาว่าเป็นประชากรของพระองค์ ได้ลี้มพระองค์และหันไปนมัสการรูปโค เรียกโคว่าเป็นพระเจ้า พวกเขาทิ้งพระเจ้าไป
- โมเสสได้วิงวอนเพื่อเขา และเตือนสติเขาตรงๆ จนพวกเขายอมรับและตระหนักถึงความผิดที่ตนก่อ....
- แม่วันนี้ เขาจะรู้ตัวแล้ว และแสดงถึงออกความเสียใจด้วยการยินดีถอดเครื่องประดับ สิ่งที่เขานำไปเป็นรูปเคารพ และต้องการจะหันกลับมาหาพระองค์ แต่ทุกอย่างก็มีกระบวนการและสิ่งที่จำเป็นต้องทำ
- เช่นเดียวกับโรเจอร์ การทวงบัลลังก์แซมบ์คีน เขาต้องพยายามมากขึ้นอีกเป็นหลายเท่าตัว การรื้อฟื้นความสัมพันธ์กับพระเจ้า ก็ต้องใช้ความพยายามด้วยเช่นกัน แต่ไม่ต้องเหนื่อยเหมือนโรเจอร์ แค่เพียงทำตามขั้นตอนที่พระเจ้าวางไว้
- ผมจึงขอให้หัวข้อคำเทศนาในเช้าวันนี้ว่า การรื้อฟื้นสู่การเป็นประชากรของพระเจ้า
- เมื่อเราตระหนักได้ว่า เราห่างเหินจากพระเจ้าไป อาจเพราะเราสนุกกับงานจนลี้มสะบาโต สนุกกับเพื่อนจนลี้มครอบครัว

ฝ่ายวิญญาณ หรืออยู่กับความบาปจนมาถึงจุดที่ต้องการจะ
กลับมาหาพระองค์ **เรามีขั้นตอนอย่างไรในการรื้อฟื้น**
ประการแรก

1. รับความจริงของพระเจ้า(1-5)

- เราเห็นได้จากพระวจนะว่า **พระเจ้ามีความปรารถนาที่จะ**
สื่อสารกับประชากรของพระองค์เสมอ แต่ไม่ว่าจะเข้าเฝ้า
พระเจ้าเป็นครั้งแรก หรือ ห่างหายไปแล้วต้องการกลับมา
ไม่ว่าจะเข้าเฝ้าในเวลาใดก็ตาม พระองค์ทรงวางรูปแบบการ
เข้าเฝ้าพระองค์เหมือนเดิมเสมอ ไม่เปลี่ยนแปลง

✦ (1-3) พระเจ้าตรัสกับโมเสสว่า “จงสกัดศิลาอีกสองแผ่น
เหมือนเดิมแล้วเราจะจารึกคำเหมือนในแผ่นเก่าที่เจ้าทำแตก
นั้นให้ **2** จงเตรียมให้พร้อมเวลาเช้าแล้วจงขึ้นมาบนภูเขาซี
นายแต่เช้าจงคอยเฝ้าเราบนยอดภูเขานั้น **3** อย่าให้ผู้ใดขึ้น
มาด้วยและอย่าให้มีผู้ใดมาอยู่ที่ภูเขาอย่าให้ฝูงแพะแกะฝูงโค
กินหญ้าอยู่หน้าภูเขานี้เลย

- **คนถดถอยจำนวนมาก มักคิดว่า** การกลับมาหาพระเจ้า คือ
การพยายามทำสิ่งดีบางอย่างตามหลักการพระคัมภีร์ **เช่น**

เป็นครูให้ดีที่สุด เป็นนักธุรกิจให้ดีที่สุด หรือ เป็นเกลือแสงสว่างช่วยเด็กกำพร้า หมิงหม้าย พระเจ้าก็จะทรงพอพระทัย แม้เราจะไม่ได้เข้าร่วมในงานรับใช้ใดๆ ในโบสถ์ก็ตาม มาแค่วันอาทิตย์ก็พอพระเจ้าทรงเข้าใจประเด็นในใจเรา

- พี่น้องที่รัก เมื่อเราถดถอย เราลืมนิธิของพระองค์ และพยายามเข้าหาพระเจ้าด้วยวิธีการของเราสำหรับอิสราเอล เขาคิดว่าการที่เข้าสร้างโค เป็นการเข้าหาพระเจ้าที่ถูกต้อง เขาได้แสดงออกถึงการให้ความเคารพพระเจ้าอย่างสูงสุด เขาทำสิ่งดีอยู่
- เมื่ออิสราเอลต้องการรื้อฟื้นความสัมพันธ์กับพระเจ้า สิ่งแรก ที่พระองค์ทำคือ ให้เขารับพระบัญญัติของพระองค์
- หากเราใคร่ครวญแบบใสๆ แบบเด็กๆ แบบไม่ต้องมีลูกเล่น เราก็จะรู้ว่า พระองค์เริ่มต้นการสัมพันธ์กับเราใหม่ทุกครั้ง ด้วยหลักการเดียว...

- **ยน. 14:6** เราเป็นทางนั้น เป็นความจริง เป็นชีวิตไม่มีใครมาถึงพระบิดาได้ นอกจากมาทางเรา

- หากปราศจากการไถ่ของพระคริสต์ เราไม่มีวันไปถึงพระบิดาได้ หากไม่ได้มาด้วยวิธีแบบเดียวกับพระคริสต์ เราก็ไม่มีวันไปถึงพระบิดาได้เช่นกัน
- ดังนั้น การจะกลับมาสู่ความสัมพันธ์กับพระเจ้า เราต้องกลับมาสู่การยอมรับว่าความจริงในพระคริสต์ ให้พระองค์เป็นจอมเจ้านายในชีวิตของเรา และไม่ยกสิ่งใดเหนือพระองค์อีก
- **รม. 14:8** ถ้าเรามีชีวิตอยู่ ก็มีชีวิตอยู่เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และถ้าเราตายก็ตายเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า เหตุฉะนั้นไม่ว่าเรามีชีวิตอยู่หรือตายไปก็ตามเราก็เป็นคนขององค์พระผู้เป็นเจ้า
- พี่น้องที่รัก เราไม่สามารถรื้อฟื้นกับพระเจ้า ด้วยวิธีที่เราคิดขึ้นเอง และบอกให้พระเจ้าโปรดปรานวิธีการของเรา หรือทำ ๆ ไป เพราะเชื่อมั่นว่าพระเจ้ารัก และเข้าใจ เราจะทำอะไรก็ได้
- การกลับมาหาพระเจ้า เราจำเป็นต้องตัดสินใจ... ตามหลักการเดียว... ถ้าผู้ใดใคร่จะติดตามพระองค์ ให้เอาชนะตนเอง ยกกางเขนขึ้นมา แบกและตามพระองค์

- เราอาจมีเหตุผลมากมาย เหตุผลที่ดูน่าสงสาร ขาดคนเข้าใจ ฎุกรั้งแก บาดเจ็บ ฯลฯ แต่เหตุผลที่ดูดีสารพัด ไม่สามารถ ลบล้างหลักการของพระองค์ จงเอาชนะเหตุผลเหล่านี้ ยก กางเขนขึ้น เพราะกางเขนของพระองค์ก็พอเหมาะและเบา
- เราเห็นแล้วจากพระวจนะตอนนี้ สิ่งแรกที่พระองค์ทรงทำคือ พระองค์ทรงรื้อฟื้นพระบัญญัติ 10 ประการของพระองค์ก่อน สิ่งอื่นใด การกลับมาสู่การรื้อฟื้น เราต้องเริ่มกลับมายอมรับ ความจริงของพระเจ้าก่อน พระเยซูเป็นทางเดียว จงรัก พระองค์สุดใจ และรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตัวเอง
- ประการที่ 2...

2. ตระหนักว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้ใด (6-9)

- เรารู้จักพระองค์ผู้ที่เราจะกลับมาหาหรือเปล่า เราไม่ได้กำลัง ฎุกสัมภาษณ์งาน กับผู้ที่เราไม่รู้จัก และไม่รู้จักเรา
- คนส่วนหนึ่งรับรู้เพียงว่า พระเจ้ามีพระประสงค์ และการที่เรา กลับมา เราต้องมาเพื่อทำตามพระประสงค์ เหมือนกลับมา เพื่อทำพระราชกิจอีกครั้ง... สำหรับคนกลุ่มนี้ เข้าใจว่า กางเขนเป็นงาน ฟังข้อแรกว่าจะต้องแบกกางเขนก็ไม่อยาก กลับมาแล้ว แท้ที่จริงแล้ว กางเขนคือฤทธิ์เดชของพระเจ้า

- คนส่วนใหญ่คิดว่า รู้จักพระเจ้าดีแล้ว เพราะเรียนมามาก คนมักลืมความจริงว่า การรู้จักใครสักคน ไม่สามารถใช้วิธีการอ่านอัตชีวประวัติเพียงอย่างเดียว การอ่านพระวจนะช่วยให้เราได้รู้จักพระเจ้าในภาพกว้างๆ แต่ในความลึกซึ้ง เราต้องมีการประสบการณ์กับพระเจ้าทุกวัน

๘ โยบ 36:26 26 ตูเถิด พระเจ้านั้นใหญ่ยิ่งและเราก็หาหยั่งรู้ถึงพระองค์ไม่อายุของพระองค์เป็นสิ่งที่ค้นหาไม่ได้

- ขนาดสัมภาษณ์ ยาย อายุ 80 ปีว่า ท่านเป็นคนอย่างไร ท่านผ่านประสบการณ์อะไรมาบ้าง เรายังต้องใช้เวลามากมายที่จะให้ท่านเล่าให้ฟัง แล้วพระเจ้า ผู้ซึ่งอายุของพระองค์เป็นสิ่งที่ค้นหาไม่ได้ ที่ผ่านมาเรายังอายุไม่ถึง 80 กันเลย จะบอกว่าเราหยั่งรู้ถึงพระองค์ คงเป็นไปได้ครับ
- หากเราไม่รู้ว่า แท้จริงแล้วพระองค์ทรงเป็นผู้ใด เราก็ไม่สามารถกลับมาสู่ความสัมพันธ์กับพระองค์

- ในข้อที่ 6 พระเจ้าทรงกล่าวถึงพระลักษณะของพระองค์
- พระเจ้าเสด็จผ่านไปข้างหน้าท่านตรัสว่า “พระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ พระเจ้าผู้ทรงพระกรุณาทรงกอบปรีย์ด้วยพระคุณทรงกริ้วขำและบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคงและความสัตย์จริง

- **ทำไมพระองค์ทรงกล่าวเช่นนั้น**
- พระองค์ตรัสว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ทรงเห็นอกเห็นใจเรา และเป็นพระเจ้าผู้ทรงพระคุณ **พระองค์พูดกับผู้ที่หลงเงินไปในเวลานี้**
- **พี่น้องที่รัก** เราจะกลับมารื้อฟื้นกับพระองค์ไม่ได้ หากเราไม่ตระหนักว่า พระเจ้าทรงพระกรุณา ทรงกริ้วซ้ำ และรักเราอย่างมั่นคงเสมอ พระองค์ทรงสัตย์จริง ไม่มีสิ่งใดปิดซ่อนพระองค์
- **พระองค์ทรงทราบตั้งแต่ความคิดของเรา เริ่มถอยห่างจากพระองค์แล้ว** พระองค์ต้องทนรับกับจิตใจของอิสราเอลที่แม้พระองค์ทรงกู่เขาออกจากอียิปต์ **แต่เขายังคงเก็บรักษาอียิปต์ไว้ในใจ** พระองค์ทรงอดทนไว้นาน และยังคงอดมด้วยความรักมั่นคง

📖 อพย. 48:1 เพราะเห็นแก่นามของเรา เราหวังเห็นถึงความกริ้วของเราไว้ เพราะเห็นแก่ความสรรเสริญของเรา เราจึงระงับไว้เพื่อเจ้า เพื่อเราจะมีได้ตัดเจ้าออกไปเสีย

- เราไม่ได้กลับมา เพื่อจะมาทำความดีไถ่โทษ แต่กลับมาเพื่อ รับพระกรุณาและความรักของพระเจ้า กลับมาหาพระเจ้าผู้สร้าง พระผู้ไถ่ และยอมรับการอภัยจากพระองค์
- ไม่ต้องหาเหตุผล เพื่อเราจะสมควรได้รับการอภัย พระองค์ ทรงอภัยไม่ใช่เรามีเหตุผลที่ดี แต่เพราะพระองค์ทรงเป็น พระเจ้าผู้ทรงเปี่ยมด้วยพระกรุณา
- การกลับมาหรือฟื้นฟูความสัมพันธ์กับพระเจ้า เราต้องตระหนัก ว่า พระองค์ทรงสัตย์จริง ไม่มีสิ่งใดปิดซ่อนพระองค์ ไม่ต้องใช้เหตุผล หรือหาแพะที่ทำให้เราสะดุดจึงลงไป แต่เขามา หาพระองค์แบบเด็ก ๆ กลับมาแบบใส ๆ กับพระเจ้า
- ตระหนักว่า ไม่ใช่โดยความดี แต่เป็นเพราะพระคุณ เราจึงได้รับการอภัย
- การกลับมาหรือฟื้นฟูความสัมพันธ์กับพระเจ้า ความท้าทายแรก คือ การยอมรับความจริงของพระเจ้า พระเยซูเป็นทางเดียว จงรักพระองค์ด้วยสุดใจ และรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง ความท้าทายที่ 2 ตระหนักว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้ไถ่ ไม่มีสิ่งใด หลบพ้น จงเข้ามาด้วยความจริง เราไม่ได้รับการอภัยเพราะ เหตุผลที่ดี แต่เพราะพระกรุณา..ประการที่ 3

3. ยอมรับคุณค่าที่แท้จริง(10-25)

- หากเราก้าวผ่านความท้าทายในข้อที่ 2 ได้ ไม่แก้ตัวแต่ยอมรับความจริง และยอมรับการอภัยความท้าทายที่ตามมา คือการปรับเปลี่ยนวิถี การประเมินคุณค่าในสิ่งต่างๆ
- พระองค์ตรัสต่อไปว่า พระองค์จะทรงประทานแผ่นดินให้กับประชากรของพระองค์
- แม้ผู้ที่ปฏิเสธพระองค์และเห็นคุณค่าความสบาย หรือสิ่งอื่นมากกว่าพระเจ้า แต่พระองค์เห็นคุณค่าเราเสมอ
- สำหรับเรา เราให้คุณค่ากับสิ่งใด....
- พระวณะสอนให้เรา รู้จักที่จะประเมินคุณค่าที่แท้จริง ..
- ข้อ 10-12,18,21 และ 25 เป็นสิ่งที่พระเจ้าปรารถนาให้เราเชื่อฟัง พระเจ้าทรงให้คุณค่าของการเชื่อฟัง ผู้ที่เชื่อฟัง จะได้กินผลดี...
- พี่น้องที่รัก เราทุกคนใช้เวลาประเมินคุณค่าก่อนการตัดสินใจทำอะไรสิ่งหนึ่งเสมอ
- เราประเมินคุณค่าในทุกสิ่ง แม้กระทั่งอาหารเที่ยง เราจะกินอะไรดี หลายครั้งที่คุณค่าทางโภชนาการ ก็แพ้คุณค่า

ทางด้านจิตใจ พุดง่าย ๆ ก็คือ แม้อาหารทรงคุณค่ามาก แต่เราเลือกจะกินสิ่งที่เราอยากกินมากกว่า

- การกลับมารื้อฟื้นความสัมพันธ์กับพระเจ้า เราจำเป็นต้องยอมรับวิธีการประเมินคุณค่าที่พระเจ้าสอนเราด้วย
- พระองค์ทรงให้คุณค่าการเชื่อฟังเหนือสิ่งอื่นใด และผลของการเชื่อฟัง คือความสุขที่ได้ปฏิบัติตามสิ่งที่พระบัญญัติ

📖 **ยก. 1:25**แต่ผู้ที่พิจารณาดูในวิสุทธิบัญญัติซึ่งเป็นพระบัญญัติแห่งเสรีภาพและตั้งอยู่ในพระบัญญัตินั้นมิได้เป็นผู้ฟังแล้วก็หลงลืมแต่เป็นผู้ที่ประพฤติปฏิบัติตามผู้นั้นก็จะได้รับความสุขเพราะการประพฤติปฏิบัติของตน

- และในข้อที่ 15-17 พระองค์ทรงสอนให้เราเห็นคุณค่าของความบริสุทธิ์แยกตัวเราออกจากสิ่งที่เปื้อนมลทิน

📖 **สดด. 24:3-4**ผู้ใดจะขึ้นไปบนภูเขาของพระเจ้าและผู้ใดจะยืนอยู่ในวิสุทธิสถานของพระองค์คือผู้ที่มีมือสะอาดและใจบริสุทธิ์ผู้ที่มีได้ปลงใจในสิ่งเท็จและมีได้สาบานอย่างหลอกลวง

📖 **รม. 13:12**กลางคืนล่วงไปมากแล้วและรุ่งเช้าก็ใกล้เข้ามาเราจงเลิกการกระทำของความมืดและจงสวมเครื่องอาวุธ

ของความสว่าง **13** เราจงประพฤติตัวให้เหมาะสมกับเวลากลางวันมิใช่เลี้ยงเสพสุราเมามายมิใช่หยาบโลนลามกมิใช่วิวาทริษยากัน **14** แต่ท่านจงประดับกายด้วยพระเยซูคริสตเจ้าและอย่าจัดเตรียมอะไรไว้บำรุงบำเรอตัณหาของเนื้อหนัง

- การกลับมามีความสัมพันธ์กับพระเจ้า เราจำเป็นต้องยอมรับว่าสิ่งใดมีคุณค่ามากกว่าสิ่งใด เมื่อพระองค์ทรงให้คุณค่าในเรื่องของการเชื่อฟังและความบริสุทธิ์อย่างมาก เราจะเรียนรู้ที่จะให้คุณค่าในการเชื่อฟังและในความบริสุทธิ์เหนือสิ่งอื่นใด เอเมน?
- และประการสุดท้าย ของความท้าทายที่สุด เราจะก้าวข้ามความท้าทายสุดท้ายด้วยการ...

4. กลับมาสู่การผูกพันตัวกับพระองค์ (18-26)

- คนไทยมีข้อปฏิบัติตนที่บ่งบอกถึงความเป็นไทย เราร้องเพลงชาติไทย เราพูดและเขียนภาษาไทย เรามีวิถีปฏิบัติที่แตกต่างจากชนชาติอื่นทั่วโลก

- การกลับสู่การเป็นประชากรของพระเจ้า เราจำเป็นต้องกลับมาสู่วิถีปฏิบัติ ที่บ่งบอกถึงอัตลักษณ์การเป็นชนชาติของพระองค์
- มีสิ่งใดบ้างที่พระเจ้าทรงย้ำและเน้นมากที่สุด ในฐานะประชากรของพระองค์ (ปรากฏในข้อ 18-26)
- สิ่งแรก คือการนมัสการพระเจ้า (18,22) การมีวันบริสุทธิ์แยกไว้ เพื่อนมัสการพระเจ้า มีการชุมนุมเพื่อระลึกถึงการสิ้นพระชนม์ (พิธีมหาสนิท= ปัสกาในอดีต)
- สิ่งที่สองคือ (19,26) การมอบถวายตัวเราเอง แต่พระเจ้า
- พาตัวเรากลับมาในชุมชนของพระเจ้า รับมหาสนิทร่วมกัน นมัสการร่วมกัน มอบถวายชีวิตร่วมกัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
- (ทำทาย อธิษฐาน)